

Högsta domstolen
Box 2066
103 12 STOCKHOLM

JB ./ riksåklagaren ang. utdömande av vite

(Göta hovrätts beslut den 20 oktober 2015 i mål B 2390-15)

Högsta domstolen har förelagt riksåklagaren att svara skriftligen på överklagandet.

Jag vill anföra följande.

Min inställning

Jag motsätter mig inte att Högsta domstolen meddelar prövningstillstånd och undanröjer det av hovrätten utdömda vitet.

Bakgrund

Växjö tingsrätt har i dom den 21 juli 2015, mål nr B 2594-15, dömt JB för tillgrepp av fortskaffningsmedel, olovlig körning, rattfylleri och narkotikabrott, ringa brott vid två tillfällen till fängelse 1 månad.

Efter att åklagaren överklagat domen satte hovrätten ut målet till huvudförhandling den 20 oktober 2015 till vilken JB delgavs kallelse att inställa sig personligen vid vite om 4 000 kr.

När målet ropades på infann sig inte JB. Hans försvarare uppgav att hon motsatte sig att målet skulle avgöras i JB:s frånvaro och att hon inte kände till varför han inte hade infunnit sig. Åklagaren ansåg att målet kunde avgöras i JB:s frånvaro.

Hovrätten fann att det mötte hinder att företa målet till slutlig handläggning i JB:s frånvaro. Förhandlingen ställdes därför in. Då det enligt hovrätten inte var sannolikt att JB hade laga förfall för att inte komma till huvudförhandlingen förpliktades han att till staten betala förelagt vite om 4 000 kr.

Överklagandet till Högsta domstolen

JB yrkar att det utdömda vitet ska undanröjas. Han åberopar att han haft laga förfall att inte inställa sig personligen till huvudförhandlingen den 20 oktober 2015. Han har i Högsta domstolen gett in och åberopat en handling från Kriminalvården daterad den 11 november 2015 undertecknad av frivårdsinspektören HV, vari det intygas att JB greps av polis den 19 oktober och

att han släpptes den 20 oktober varpå han istället blev omhändertagen enligt lagen om psykiatrisk tvångsvård, LPT.

Min bedömning

Annat har inte framkommit än att JB delgivits kallelse till huvudförhandlingen och att det i kallelsen stod angivet att JB skulle komma personligen vid vite om 4 000 kr.

Laga förfall är, då någon genom avbrott i den allmänna samfärdseln, sjukdom eller annan omständighet, som han ej bort förutse eller rätten eljest finner utgöra giltig ursäkt, hindrats att fullgöra vad honom ålegat (32 kap. 8 § rättegångsbalken).

Som laga förfall kan godtas inte bara absoluta hinder utan varje omständighet av den beskaffenhet, att det inte skäligen kan krävas att parten ska närvara eller i övrigt vara verksam i rättegången.

Av den utredning JB åberopat samt av mig inhämtad utredning (se bilaga) står det enligt min uppfattning klart att det inte skäligen kunde krävas av JB att han den 20 oktober 2015 skulle inställa sig till huvudförhandling i hovrätten. JB har således haft laga förfall att inte inställa sig till den aktuella huvudförhandlingen. Mot denna bakgrund motsätter jag mig inte att Högsta domstolens meddelar prövningstillstånd och undanröjer det av hovrätten utdömda vitet.

Bevisning

Jag åberopar inte någon bevisning.

Kerstin Skarp

My Hedström

Bilaga

Tjänsteanteckning

Kopia till

Åklagarkammaren i Växjö (AM-93477-15)
Kammaråklagaren Patrik Holgersson
Kammaråklagaren Bengt-Olof Berggren